

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219207582
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7219207582.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Jany Dudíkovej vo veci výkonu rozhodnutia o úprave styku oprávneného s maloletým R. H., nar. XX.X.XXXX, bytom u povinnej, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č.9, Košice, na návrh oprávneného Ing. R. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Š. XXXX/XX, Y., t.č. I. X, Q. proti povinnej RNDr. E. H., PhD., nar. X.X.XXXX, trvale bytom X. XX, Q., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 21.2.2020, č.k. 26Em/7/2019-98 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd uviedol, že oprávnený sa domáha nariadenia výkonu súdneho rozhodnutia, konkrétne uznesenia Okresného súdu Košice II sp. zn.: 26P/42/2019-41 zo dňa 18.3.2019, ktorým bol upravený styk otca s maloletým každý páry týždeň v mesiaci v sobotu od 9.30 hod. do 11.00 hod. a v nedeľu od 9.30 do 11.00 hod. za prítomnosti matky, každý nepárny týždeň v stredu od 16.00 hod. do 17.30 hod. a vo štvrtok od 16.30 hod. do 17.30 hod. za prítomnosti matky. Otec je oprávnený maloletého prevziať v uvedenom čase od matky v mieste bydliska matky a po skončení styku je povinný maloletého odovzdať matke v mieste bydliska matky. Uvedené uznesenie je vykonateľné dňom 25.3.2019 a bude trvať do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinnosti vedeného pod sp. zn.: 14P/162/2018. Oprávnený v pôvodnom návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia zo dňa 24.5.2019, o ktorom bolo vedené konanie pod sp. zn.: 19Em/5/2019, a ktorého obsah podľa oprávneného naďalej platí, namietal, že matka maloletého napriek vykonateľnému rozhodnutiu súdu o úprave styku otca so synom, marí výkon tohto rozhodnutia tým, že sa v danom čase nenachádza na určenom mieste a tak nedochádza k odovzdaniu dieťaťa. O uvedenom návrhu oprávneného bolo rozhodnuté Okresným súdom Košice II zo dňa 28.6.2019 č.k. 19Em/5/2019-36, právoplatným dňa 27.7.2019, ktorým bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd v tomto konaní vzal za rozhodnú dobu pre posúdenie opodstatnenosti návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia, dobu po vydaní uvedeného uznesenia v konaní sp.zn.: 19Em/5/2019.

3. Súd prvej inštancie po začatí vykonávacieho konania, ktoré začalo podaním návrhu oprávneného, zisťoval či zo strany povinného dochádza k nerešpektovaniu rozhodnutia a existenciu ospravedliteľných dôvodov na strane povinnej osoby. Záonné ustanovenia upravujúce výkon rozhodnutia vo veciach maloletých sledujú záujem maloletého dieťaťa, ako aj ochranu povinnej osoby, a to jednak pred šikanóznymi podaniami oprávnenej osoby, ktoré nie sú opodstatnené, ako aj v situáciách, keď povinná osoba nemá faktický vplyv na plnenie, pretože ona si splnila všetky povinnosti smerujúce k plneniu

povinnosti, uložené rozhodnutím. Nakoľko je výkon rozhodnutia ovládaný zásadou oficiality, súd sám volí prostriedok, ktorý je najvhodnejší na dosiahnutie cieľa a pokiaľ zistí, že nesplnenie rozhodnutia je v súlade s oprávneným záujmom dieťaťa, výkon rozhodnutia neuskutoční. Súd po vyhodnotení všetkých skutkových okolností dospel k záveru, že návrh oprávneného je zjavne nedôvodný a súd nemal inú možnosť ako ho zamietnuť. Súd poukázal na to, že zmyslom nariadenia neodkladného opatrenia bolo zabezpečiť pravidelný kontakt otca s maloletým do rozhodnutia súdu vo veci samej. Súd mal za preukázané, že tento sa realizuje, i keď nie v plnom rozsahu, čo však nie je spôsobené len zavinením povinnej. Uvedené teda znamená, že nie je možné urobiť jednoznačný záver, že by povinná nerešpektovala vykonateľné neodkladné opatrenie. Ak oprávnený uvádza, že povinná marí styk s maloletým v tom smere, že je pri stretnutí prítomná a svojim správaním ruší jeho kontakt so synom, súd upozornil na to, že úprava styku oprávneného otca s maloletým bola stanovená jednoznačne za prítomnosti matky, preto nemožno jej prítomnosť chápať ako uzurpovanie si tohto práva. Subjektívna predstava oprávneného o priebehu, dĺžke, frekvencii stretnutí, ako aj správanie sa povinnej matky počas stretnutí, nie je dôvodom na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd ďalej v odôvodnení zdôraznil, že rozhodnutie, ktorého výkon oprávnený navrhuje, je dočasným rozhodnutím, a teda v prípade, ak niektorý z rodičov nesúhlasí s doterajšou úpravou rodičovských práv a povinností a má za to, že táto nie je v záujme dieťaťa, má právo podať návrh na súd na zmenu tejto úpravy. Okrem uvedeného má súd za to, že nútený výkon rozhodnutia nie je v záujme maloletého R., a to najmä s poukazom na jeho vek.

4. V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu oprávnený odvolanie. Uviedol, že sa odvoláva voči výrokovej časti prvostupňového súdu, ako aj voči výrokom v jednotlivých bodoch odôvodnenia, nakoľko sa súd bez akéhokoľvek overenia a osvedčenia len jednostranne stotožnil s písomným vyjadrením matky, že rozhodnutie súdu o určenom styku si plní. Súd nijakým spôsobom nezisťoval, či na stretnutiach vymedzených súdom dochádza k prínosnému budovaniu vzťahu dieťaťa s oprávneným. Návrh na nariadenie výkonu podal dňa 31.7.2019 z dôvodu, že povinná sa v tom čase už druhý mesiac dopúšťala marenia stretávaní otca s maloletým. Súd podľa oprávneného napriek jeho opakovaným žiadosťiam to vôbec neriešil a v uznesení opomenul celé 3 mesiace kontinuálneho marenia stretávaní, čo bolo na úkor budovania vzťahu dieťaťa s otcom a ich citovej väzby a jednoznačným dôvodom na nariadenie výkonu rozhodnutia. Oprávnený zdôraznil, že od začiatku upriamoval pozornosť súdu na to, že napriek vydanému rozhodnutiu sa jeho styk nerealizuje kvôli svojvôli matky, jej zmenami miesta odovzdávania a preberania dieťaťa. Upozornil na to mal už podaním zo dňa 14.6.2019. Oprávnený vytkol, že súd mu nezaslal na vyjadrenie ani jedno z troch podaní povinnej, ktoré obsahujú závažné obvinenia na jeho adresu, a to fyzické útoky a týranie maloletého, čo súd prvej inštancie absolútne neskúmal, ale uviedol to do uznesenia ako konštatovanie povinnej. Oprávnený žiada, aby dovolací súd skúmal, aké skutkové okolnosti prvostupňový súd preskúmal. Oprávnený ďalej namietal, že súd si mohol vyžiadať nie len jeho vyjadrenie, ale mohol predvolať obe strany na pojednávanie. Podľa oprávneného súd za celých 7 mesiacov nežiadal, ani sám nezabezpečil žiaden dôkaz o tvrdeniach matky v jej podaniach od novembra 2019, v ktorých ho matka krivo obviňovala z fyzického násillia na maloletom, a na nej samej. Namietal tiež, že priebežne predkladal svoje opodstatnené žiadosti a návrhy na zmenu úpravy styku, lenže súd tieto návrhy odignoroval a nevytlúčil ich ani na samostatné konanie už v čase jeho podania, teda 31.7.2019. Oprávnený namietol aj to, že súd ignoruje aj jeho návrh podaný do konania o úpravu rodičovských práv a povinností do rozvodu manželstva (sp.zn: 26P/129/2019), zverením dieťaťa na otcovskú rodičovskú dovolenku. Zároveň odvolaním napadol jednotlivé body odôvodnenia uznesenia (konkrétne bod 1,2,5,6,7,9,16,17,18). Poukázal na to, že matka s maloletým bola 3 mesiace mimo Košíc, od 6.6. do 5.9.2019, a tak neplnila rozhodnutie súdu o určenom styku, pričom po jej návrate do Košíc v septembri 2019 ho maloletý po tak dlhej dobe nespoznal. Súd v odôvodnení uviedol, že ako rozhodnú dobu pre posúdenie návrhu vzal do úvahy tú po vydaní uznesenia sp.zn: 19Em/5/2019, ale v skutočnosti ju nevezal, pretože vynechal 3 mesiace marených stretnutí odchodom matky z Košíc. Oprávnený v bode 9 odôvodnenia uznesenia namietol nepravdivé tvrdenia matky o tom, že ju fyzicky napadol, čo si vyžiadalo jej ošetrovanie na Klinike úrazovej chirurgie. Súdu vytkol, že neurobil žiadne kroky na obhajobu alebo obvinenie povinného otca z tak závažných trestných činov, že žiadnym spôsobom neoveroval skutkovú podstatu, či skutočne k fyzickému násilliu na povinnej došlo a nutnosti jej hospitalizácie. Oprávnený žiada rozhodnutie prvostupňového súdu v celom rozsahu zrušiť a vrátiť na nové konanie s pojednávaním a relevantným dokazovaním vo veci. Zároveň oprávnený v odvolaní žiada, aby odvolací súd zaviazal prvostupňový súd povinnosťou okamžitej úpravy styku pre prospech dieťaťa a otca tak, aby bolo prínosné pre ich vzťah. V prílohe k odvolaniu oprávnený uviedol kalendár stretnutí s maloletým s popisom počasia v daný čas a priebehu týchto stretnutí. Konkrétne opísal stretnutia 30.11.2019, 1.12.2019, 4.12.2019, 5.12.2019, 14.12.2019, 15.12.2019.

5. Povinná sa k odvolaniu oprávneného vyjadрила podaním doručeným súdu dňa 24.3.2020. Vo vyjadrení povinná uviedla, že obsah odvolania sa jej javí ako neoprávnená kritika dehonestujúca prácu súdu a ÚPSVaR, s príkazom od oprávneného čo majú tieto inštitúcie robiť, ako postupovať a ako musia rozhodnúť. Konanie oprávneného je terorizujúce a šikanujúce smerujúce k naplneniu jeho vyhrážok. Povinná ďalej uviedla, že predmetné rozhodnutie rešpektuje, maloletého na stretnutie pripravuje. V prípadoch ak sa tak nestalo, tak to bolo z dôvodu choroby maloletého, jej práceneschopnosti, rekonvalescencie, nedoručenia zásielky (avšak nie z dôvodu, že by zásielku neprevzala). Povinná je presvedčená, že ide o ospravedlniteľné dôvody. Oprávnený podľa tvrdenia povinnej na stretnutia viackrát neprišiel, prípadne stretnutia predčasne ukončil. Počas stretnutí sa mal viac venovať inej činnosti než maloletému. Povinná kvalifikuje odvolanie ako nedôvodné, šikanózne a nespĺňajúce zákonné požiadavky. V lete 2019 povinná stretnutia nemarila, ale maril ich podľa nej samotný oprávnený, ktorý na stretnutie nechodil. Zmenu pobytu počas uvedeného obdobia oprávnenému oznámila 12.6.2019 e-mailom. Povinná zdôraznila, že nikdy neuvádzala, že boli hospitalizovaný v dôsledku fyzického napadnutia manželom a svokrom. Podľa povinnej v období corona vírusu - po vyhlásení mimoriadneho i núdzového stavu na území SR, by bolo vysoko rizikové ako pre dieťa, tak aj pre ňu, aby sa styk otca s dieťaťom realizoval.

6. Oprávnený sa podaním zo dňa 20.4.2020 vyjadril k podaniu povinnej. Oprávnený uviedol, že povinná uznesenie súdu č.k. 26P/42/2019-41 nerešpektovala, zmarila 30 stretnutí určených súdom, a to tým, že vycestovala na 3 mesiace počas minulého leta v roku 2019, ďalšie stretnutia zmarila privolaním policajných hliadok, z čoho súdu nedodala žiadne rozhodnutie o vznesení obvinenia a ani o trestnom stíhaní jeho osoby, nakoľko všetky boli bezdôvodné. Oprávnený ďalej uviedol, že matka žiadne náhradné stretnutie nikdy neumožnila, ani nedodala súdu žiadne podklady o tom, že ona ponúkala náhradné stretnutie. Oprávnený k tvrdeniam povinnej o skoršom ukončovaní stretnutí uviedol, že ukončuje len nedôstojné stretnutia, kedy ho matka nútila byť so synom vonku na sídlisku pred jej bytovým domom a neumožňuje stretnutie v synovej izbe v jej byte. Oprávnený tiež namietal to, že žiadne nariadenie vlády ani iné nariadenie kvôli pandémie corona vírusu nenariadzovalo matke nerealizovať stretnutia. V závere vyjadrenia oprávnený doplnil svoje požiadavky na rozhodujúci senát, a to konkrétne, aby mu súd odôvodnil v akom zákone má oporu konanie súdu, keď posielala odvolanie prvej strany druhej strane sporu na vyjadrenie pred podaním na odvolací súd a zároveň žiada, aby senáty súdov zisťovali príčinu rozvratu manželstva, odchodu manželky s maloletým synom zo spoločnej domácnosti, dôvody jej osočovania otca maloletého a jeho starého otca, dôvody jej označovania otca maloletého za psychopata, ktorému má súd nariadiť lekárske vyšetrenie.

7. Povinná podaním zo dňa 20.5.2020 predložila súdu svoje stanovisko k podaniu oprávneného zo dňa 20.4.2020. Povinná má za to, že oprávnený nemá nárok na náhradné stretnutia, ak na základe vlastného uváženia nevyužil možnosť styku. Navyše povinná má za to, že oprávnený si náhradné termíny už vyčerpal, keďže opakovane nedodržiava čas na odovzdávanie maloletého. Podrobný prehľad prekročených časov od 4.4.2020 do 7.5.2020 predstavuje 10 hodín a 55 minút, ktorý povinná pripojila k jej stanovisku, ktoré predložila súdu a podľa jej tvrdenia aj doručila oprávnenému. Súčasťou stanoviska povinnej sú aj kópie trestného oznámenia za marenie výkonu úradného rozhodnutia v dňoch 4.a 5.4.2020 a v dňoch 8. a 9.4.2020, ďalej prepis sms správ potvrdzujúcich omeškanie oprávneného pri odovzdávaní maloletého. Povinná odmietla, že by pobytom v Humennom niečo porušila. Podľa nej nešlo ani o 3 mesiace a týkalo sa stretnutí od 15.6.-29.8.2019. Pričom na stretnutí 6.6.2019 v Košiciach oprávnenému vadilo, že maloletý spí, nechcel si prevziať spiace dieťa v kočíku, preto po 10 minútach od začiatku stretnutia odišiel. Keď sa maloletý zobudil, tak oprávnenému poslala sms správu, na ktorú nereagoval a na stretnutie sa už nedostavil. Počas jej pobytu v Humennom sa mohol oprávnený stretávať s maloletým podľa platného uznesenia. Oprávnený sa do Humenného dostavil v júni 5 krát. V mesiacoch júl a august 2019 na stretnutiach absentoval, čím nevyužil 18 stretnutí, a nie 30 ako tvrdí. Povinná k jej odchodu do Humenného podotkla, že bol to samotný oprávnený, kto ju spolu s maloletým vyhodil zo spoločnej domácnosti, s tým, že ho nezaujímá kde pôjde. Dňa 3.7.2018 ju s maloletým odviezol k jej rodičom do Humenného.

8. Oprávnený podaním zo dňa 3.6.2020, ktoré označil ako jeho odpoveď a dôkazy na zavádzajúce stanovisko matky (povinnej) Krajskému súdu, v ktorom uviedol, že matka účelovo neuviedla vo svojich dôkazoch jeho odpovede v jej e-mailovej a SMS komunikácii a nedodala ani závery z jej neopodstatnených trestných oznámení. Podľa oprávneného matka (povinná) podáva na súd veci

nesúvisiace s týmto konaním a odvolací súd mu ich posielal, akoby mal na ne reagovať. Matka aj súd ho tak pripravujú o čas, ktorý by mohol zmysluplnejšie venovať synovi, čím už bezmála 2 roky likvidujú plnohodnotné a šťastné detstvo maloletého s jeho otcom a jeho rodinou. Oprávnený v podaní uviedol, že od vydania rozhodnutia súdom prvej inštancie č.k. 26P/29/2020-26 zo dňa 13.3.2020 o stretnutiach bez prítomnosti matky, má so synom konečne klud a pokoj na hry a venovanie sa vzťahu otec - dieťa. Voči uvedenému rozhodnutiu sa odvolal, pretože týmto rozhodnutím nedošlo k predĺženiu stretnutia ani o minútu dlhšie. Oprávnený poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn: 8CoP/145/2018, kde v bode 13 odvolací súd uvádza: ...“ aby v budúcnosti bolo možné v najlepšom záujme maloletého upraviť styk na súvisle dlhšiu dobu a bez obmedzenia prítomnosťou matky.“ Podľa oprávneného súd zabudol na to, že on má záujem syna vychovávať a nie sa iba podieľať na starostlivosti. Čo sa týka úpravy styku nariadením neodkladného opatrenia zo dňa 18.3.2019 č.k. 26P/42/2019-41, ktorým bol styk upravený za prítomnosti matky, oprávnený uviedol, že matka sa nikdy svojou prítomnosťou nepodieľala na pomoci pri jeho starostlivosti o dieťa, uštipačne odmietla čo i len podržať dvere na výťahu, naopak svoju prítomnosť využívala na privolávanie polície a zneužívala aj nedostatočný petít rozhodnutia, zmenami jej pobytu a tým aj odovzdávaním a preberaním maloletého na inom mieste. Oprávnený ďalej poukázal na dôkazy predložené povinnou, konkrétne sms správy a e-mailovú komunikáciu, kde chýbajú jeho odpovede a taktiež poukázal na účelovo nepodané závery trestných oznámení. Oprávnený vo vyjadrení poukazuje na prednášky psychoterapeuta o tom, o čo matka na súdoch pripravuje maloletého a jeho ako druhého rodiča. Z toho dôvodu oprávnený uviedol, že rozširuje svoj návrh na Výchovné opatrenie matke, aby súd akýmkoľvek spôsobom zabránil matke v jej ďalšom zahlcovaní súdu a polície, voči ktorým sa on musí donekonečna obraňovať, pretože tým matka hrubo zanedbáva dieťa v jej opatere. Podľa oprávneného je u povinnej evidentná absencia sebareflexie, preto si kladie otázku akým príkladom už len môže byť ona pre dieťa. Naopak iba on ako druhý rodič dieťaťa je ten, ktorý sa snaží napravnovať všetko zlé zo strany matky (povinnej) a ňou zanedbávané na fyzickom a psychickom vývoji dieťaťa, ktorý mu spôsobuje. Oprávnený opätovne vytkol, že povinná neučí dieťa pojem oco/ocko tak, aby ho dieťa evidovalo ako otca. K uspatému dieťaťu v kočíku, ktoré povinná priviedla na stretnutie pre letom, oprávnený uviedol, že to nebolo prvý krát, čo povinná priviedla na stretnutie spiace dieťa, pričom nikdy neumožnila uskutočniť stretnutie mimo jeho spánku. Oprávnený považuje tvrdenia povinnej o tom, ako prebiehali stretnutia v Humennom, ako ju spolu s maloletým vyhodil zo spoločnej domácnosti za klamstvá a výmysly. Oprávnený preto žiada o reálne podieľanie sa na výchove dieťaťa, t.j. že dieťa bude pri ňom a žiada aj odvolací súd, aby to zabezpečil akýmkoľvek spôsobom, pretože je to v záujme dieťaťa, hoc aj nariadením výkonu rozhodnutia matke a úkolovaním súdu prvej inštancie bezodkladne konať.

9. Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vzhľadom na včas podané odvolanie (§362 ods.1 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovení § 65 a 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

10. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, (ďalej len CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

12. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

13. Podľa § 377 ods. 1 CMP, proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

14. Podľa § 379 ods. 1, 2 CMP, pred uskutočnením výkonu rozhodnutia môže súd nariadiť pojednávanie a predvolať povinného, oprávneného, maloletého alebo orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Na pojednávaní vyzve povinného, aby sa rozhodnutiu podrobil a upozorní tiež na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí. Ak sa javí, že účel pojednávania možno dosiahnuť aj písomnou výzvou, súd vyzve povinného na dobrovoľné plnenie a upozorní ho na následky neplnenia.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že oprávnený sa podaním zo dňa 30.7.2019 (doručeným súdu dňa 31.7.2019) domáhal výkonu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Košice II sp. zn.: 26P/42/2019, zo dňa 18.3.2019, ktorým bol upravený styk otca s maloletým. Oprávnený podal návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia už dňa 24.5.2019, konanie bolo vedené pod sp. zn.: 19Em/5/2019, pričom o uvedenom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhodol tak, že návrh zamietol s odôvodnením, že neboli zistené žiadne skutočnosti, pre ktoré sa povinná- matka dieťaťa nepodrobuje rozhodnutiu súdu a súd mal za to, že nútený výkon rozhodnutia nie je v záujme dieťaťa v tak útlom veku. Rozhodnutie bolo ďalej odôvodnené tým, že oprávneným uvádzané skutočnosti neboli dôvodom na vystavovanie dieťaťa stresovej situácii z núteného výkonu rozhodnutia, teda súd nenašiel právny základ na nariadenie núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Rozhodnutie nadobudlo dňa 27.7.2019 právoplatnosť. Spomínané podanie oprávneného zo dňa 30.7.2019, bolo súdom prvého stupňa posúdené ako návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia- uznesenia Okresného súdu Košice II č.k. 26P/42/2019-41 zo dňa 18.3.2019, preto bolo vylúčené na samostatné konanie vedené pod sp. zn.: 26Em/7/2019, o ktorom rozhodol súd prvej inštancie uznesením, ktorým návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol.

17. Vo veci maloletého R. prebieha na súde prvej inštancie konanie pod sp. zn.: 26P/29/2020 o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci úpravy styku otca s maloletým na čas do rozvodu. V konaní bolo dňa 13.3.2020 nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bol upravený styk otca s maloletým na čas do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností, pričom styk bol upravený bez prítomnosti matky v páry kalendárny týždeň v sobotu od 9.30 hod. do 11.00 hod. a v nedeľu od 9.30 hod. do 11.00 hod., a každý nepárny týždeň v stredu a vo štvrtok od 16.30 hod. do 17.30 hod., s miestom preberania a odovzdávania na adrese X. XX, Q.. Uvedeným uznesením bolo zmenené uznesenie Okresného súdu Košice II č.k. 26P/42/2019-41 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 7CoP/145/2019-114, zo dňa 9.7.2019, ktoré je exekučným titulom v tomto vykonávacom konaní. Voči uzneseniu podali odvolanie matka aj otec maloletého. Matka namietala miesto odovzdávania a preberania maloletého a otec namietal dĺžku stretnutia so synom a tiež miesto odovzdávania maloletého otcovi.

18. Konanie o výkon rozhodnutia o výchove maloletých má charakter konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktoré konania v zásade sledujú ten istý cieľ a to efektívnu a kvalifikovanú ochranu práv maloletého dieťaťa. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že v konaní o výkon rozhodnutia súd nie je oprávnený vykonávať dokazovanie na zistenie záujmov, potrieb a psychického stavu dieťaťa vo vzťahu k realizácii styku s rodičom, ktorému nie je zverené do osobnej starostlivosti, pretože uvedené skutočnosti sú relevantné v základnom konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, výsledkom ktorého je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, ktoré je následne titulom pre výkon rozhodnutia v prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 376 CMP). Vykonávacie konanie vo veciach maloletých je ovládané princípom oficiality, to znamená, že súd sám volí prostriedok, ktorý sa mu javí ako najvhodnejší a vedúci k sledovanému cieľu a pokiaľ zistí, že nútený výkon rozhodnutia nie je v súlade s oprávneným záujmom dieťaťa, výkon rozhodnutia neuskutoční a z úradnej povinnosti začne konanie o zmenu pôvodného rozhodnutia o výchove alebo úprave styku. Návrh na výkon rozhodnutia súd zamietne, ak zistí, že nedošlo k porušeniu povinnosti uložených rozhodnutím alebo ak k jej porušeniu síce došlo, avšak z objektívnych príčin.

19. Odvolací súd preskúmaním všetkých relevantných skutočností týkajúcich sa predmetu konania dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení a zákonne rozhodol, keď zamietol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia ako nedôvodný. Nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku rodiča s deťmi predpokladá, že súd zistí porušovanie povinnosti uloženej exekučným titulom, ktoré porušovanie povinnosti zaviní ten rodič, ktorému vykonávané rozhodnutie ukladá povinnosť dieťa na styk pripraviť a oprávnenému rodičovi odovzdať, v danom prípade teda je táto povinnosť uložená matke maloletého. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v danej veci nebolo možné vysloviť jednoznačný záver, že matka (povinná) nerešpektuje vykonateľné rozhodnutie súdu, a neplní svoje povinnosti súvisiace s realizáciou styku otca s maloletým. Odvolací súd, tak ako súd prvej inštancie má za preukázané, že styk dieťaťa s otcom (oprávneným) sa realizuje, čím bol naplnený zmysel vyššie uvedeného neodkladného opatrenia,

nariadenie výkonu ktorého otec žiadal, a to zabezpečiť pravidelný kontakt maloletého s jeho otcom. Z vyjadrení oboch rodičov bolo potvrdené, že stretnutia nie sú realizované presne v zmysle rozhodnutia súdu, avšak uvedená skutočnosť nie je spôsobená len zavinením zo strany povinnej - matky maloletého. Samotný otec uviedol, že stretnutia s maloletým boli predčasne ukončované, vzhľadom k tomu, že boli z jeho pohľadu nedôstojné, prípadne z dôvodu, že dieťa spalo. Uvedené vysvetlenie však nie je dostatočným odôvodnením toho, prečo súdom určený čas nestrávil oprávnený s maloletým, za účelom budovania ich vzájomného vzťahu. K uvedenému odvolací súd tiež poznamenáva, že udržanie dôstojnosti stretnutí je len v rukách rodičov maloletého a to, že maloleté dieťa (obzvlášť dieťa vo veku maloletého) zaspí nie je dôvodom na ukončenie, resp. nerealizáciu styku a nemožno to považovať ani za pochybenie a nerešpektovanie rozhodnutia zo strany matky.

20. Vzhľadom na námietku oprávneného, čo sa týka postupu súdu, ktorý zaslal jeho odvolanie povinnej na vyjadrenie pred podaním na odvolací súd a vzhľadom na žiadosť oprávneného, aby mu súd odôvodnil v akom zákone má oporu takého konanie súdu, odvolací súd uvádza, že tento postup vyplýva z ustanovení § 373 a § 374 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. Oprávnený tiež namietal podania povinnej, ktoré podľa neho nesúvisia s daným konaním. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na podania samotného oprávneného, ktoré podáva ku konaniam prebiehajúcim vo veciach maloletého (okrem konania o výkon rozhodnutia súdu, aj do konania o úpravu rodičovských práv a povinností do rozvodu, konania o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností, do konaní o nariadenie neodkladného opatrenia), z obsahu ktorých je len veľmi ťažké usúdiť, či ide o vyjadrenie, stanovisko alebo nový návrh na začatie konania. Aj v tomto konaní o výkon rozhodnutia značná časť obsahu jednotlivých podaní, tak oprávneného, ako aj povinnej, nesúvisia s konaním o výkon rozhodnutia vo veciach maloletého. Príkladom uvedeného je samotné odvolanie oprávneného v konaní o výkon rozhodnutia, v ktorom žiada zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na výkon rozhodnutia súdu, vec vrátiť a nariadiť pojednávanie s relevantným dokazovaním vo veci, aby sa mohol brániť voči krivým obvineniam, ale tiež žiada úpravu styku v prospech dieťaťa a otca tak, aby bolo prínosné pre ich vzťah, rešpektujúc práva dieťaťa, jeho rodinu a identitu.

21. K námietke oprávneného, že súd nijakým spôsobom nezisťoval, či na stretnutiach vymedzených súdom dochádza k prínosnému budovaniu vzťahu dieťaťa s oprávneným, odvolací súd poznamenáva, že predmetom konania o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je nútená realizácia práva na stretnutie s dieťaťom. Avšak v záujme maloletého dieťaťa určite nie je jeho vystavovanie stresujúcim situáciám, ako k tomu v menšej, či väčšej miere nevyhnutne dochádza pri nútenom výkone rozhodnutia. Teda k prínosnému budovaniu vzťahu dieťaťa s oprávneným rodičom v žiadnom prípade nedochádza pri nútenej realizácii styku. Napriek tomu, že oprávnený namietal, že súdy v rozhodnutiach neustále apelujú, aby v dôsledku vzájomných neprekonaných sporov medzi ním a povinnou, nevystavovali maloletého situáciám, ktoré na jeho zdravý psychický vývoj môžu mať negatívny vplyv, odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že len prejavenu ochotou zo strany oboch rodičov môže prebiehať realizácia stretávania sa maloletého s druhým z rodičov bezkonfliktne, a to je jediná cesta, ako zabezpečiť, aby stretnutia boli prínosné pre budovanie vzťahu dieťaťa a rodiča.

22. Odvolací súd ďalej poznamenáva, že konanie o výkon rozhodnutia súdu je vykonávacím konaním, ktorého cieľom je zabezpečiť faktické uskutočnenie práva na plnenie, a teda vynútenie povinnosti, ktorá bola uložená vykonateľným exekučným titulom. V prípade výkonu rozhodnutia o úprave styku má postup súdu smerovať k zabezpečeniu dobrovoľného odovzdávania dieťaťa povinným na čas vymedzený súdnym rozhodnutím oprávnenému a jeho účelom nie je trestanie povinného za zmarené styky v minulosti a už vôbec nie za tie, ktorých neuskutočnenie úmyselne neovplyvnil. V tomto prejednávacom prípade nebola splnená podmienka na nariadenie výkonu rozhodnutia, a to dobrovoľné neplnenie povinnosti. V súvislosti s prezentovanými okolnosťami odvolací súd poukazuje na to, že je prirodzené ak sa vyskytnú situácie, ktoré spôsobia objektívnu nemožnosť dodržať rozhodnutie o úprave styku, či už úplne alebo čiastočne. V takýchto prípadoch by mali byť rodičia schopní a spôsobilí tieto situácie operatívne riešiť a ak to nie je možné, mali by svoje kroky zvážiť, s ohľadom na ich vplyv na maloletého. Obidvaja rodičia by sa mali snažiť o také usporiadanie vzťahov a také správanie, ktoré eliminuje nepriaznivé dôsledky naštrbeného vzťahu. V žiadnom prípade nie je možné považovať každé nerealizovanie styku rodiča s dieťaťom za spôsobilé byť podkladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia vo veciach maloletého, keďže v každom jednotlivom prípade je potrebné skúmať, z akého dôvodu sa styk rodiča s dieťaťom nerealizoval a či sa jedná o dôvod, ktorý povinný mohol ovplyvniť, alebo zaň dokonca nesie zodpovednosť, t. j. či povinný rodič vedome a zámerne nesplnil

to, čo mu ukladá exekučný titul. Tieto podmienky však na strane povinnej naplnené neboli. Práve naopak, bolo preukázané, že k stretnutiam maloletého s jeho otcom dochádza, aktuálne už na základe nového rozhodnutia súdu bez prítomnosti matky. Odvolací súd zastáva rovnaký právny názor ako súd prvej inštancie, že povinná nebráni oprávnenému v styku s maloletým, riadne ho pripravuje na styk s oprávneným a nič nenasvedčuje tomu, že maloletého negatívne ovplyvňuje voči oprávnenému. To, že podľa tvrdenia oprávneného, matka neučí dieťa povedať slovo „otec“, alebo, že oprávnenému na stretnutie prinesie spiace dieťa, neznamená, že dieťa na stretnutie riadne nepripraví.

23. K námietke otca, že súd ignoruje jeho návrhy na zmenu úpravy styku a jeho návrh na zverenie dieťaťa na otcovskú rodičovskú dovolenku, odvolací súd podotýka, že uvedené nie je predmetom konania o výkon rozhodnutia, a samotná skutočnosť, že súd nerozhodne v súlade s návrhom niektorého z rodičov dieťaťa neznamená, že súd nekoná v záujme dieťa. Vzhľadom na uvedený predmet konania o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, otec všetky požiadavky na úpravu styku či osobnej starostlivosti má adresovať do prebiehajúceho konania o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas do rozvodu, prípadne do prebiehajúceho konania o rozvod a úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode. Značná časť vyjadrení oprávneného sa týka konania vo veci úpravy rodičovských práv a povinností a pre konanie o výkon rozhodnutia súdu je irelevantná, preto sa danými skutočnosťami oprávneného odvolací súd v tomto konaní bližšie nezaoberal.

24. K námietke otca, že súd nenariadil pojednávanie odvolací súd poznamenáva, že v zmysle platnej právnej úpravy v konaniach o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, je na úvahe súdu, či pojednávanie nariadi (§ 374 CMP), pričom pojednávanie môže nariadiť až po nariadení výkonu rozhodnutia (teda ak zistí, že nedochádza k dobrovoľnému plneniu uloženej povinnosti) a to za účelom zistenia dôvodov, pre ktoré k dobrovoľnému plneniu nedochádza a preventívneho pôsobenia súdu vo vzťahu k odstráneniu porušovania uloženej povinnosti. Pokiaľ oprávnený navrhuje nariadiť výchovné opatrenie, je potrebné podotknúť, že podľa lustrácie konaní na Okresnom súde Košice II vo veci mal. dieťaťa je vedené konanie o nariadenie výchovného opatrenia pod sp.zn. 26P/222/2019.

25. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil a súčasne sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením, preto len na zdôraznenie jeho správnosti uviedol ďalšie dôvody a vysporiadal sa s podstatnou argumentáciou účastníkov podľa § 387 ods. 1,2,3 CSP.

26. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).